

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/127/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312203909
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Harbuta
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4312203909.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: BL Telecom debt, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 45 535 108, zastúpený SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 36 862 711, proti odporcovi: O. P., bytom Y. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: OZ právna pomoc spotrebiteľom, Sofijská 13, Košice, IČO: 42 247 268, zastúpený JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom, so sídlom Košice, Budapeštianska 8, o zaplatenie sumy 580,89 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa v časti náhrady trov konania a o odvolaní vedľajšieho účastníka vo veci samej proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 4. novembra 2013 č.k. 16C/6/2013-118, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **z r u š u j e** a konanie zastavuje.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 258,55 eura s 9,5% ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 06. 04. 2009 do zaplatenia, v mesačných splátkach po 20 eur, splatných do 25. dňa príslušného kalendárneho mesiaca až do úplného vyrovnania dlhu, od právoplatnosti rozsudku s tým, že neuhradením čo i len jednej splátky sa stane splatný celý zvyšok dlhu. Návrh vo zvyšnej časti zamietol, navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania vo výške 10,06 eura na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané uzavretie zmluvy o pripojení medzi právnym predchodcom navrhovateľa - T-Mobile Slovensko, a.s. a odporcom ako spotrebiteľom, ktorých predmetom bolo poskytovanie telekomunikačných služieb a predaj dvoch mobilných telefónov za zľavnené kúpne ceny. Súčasťou zmlúv boli aj Dodatky č. 1 a 2, všeobecné podmienky a cenník, upravujúce práva a povinnosti zmluvných strán. Odporca sa zaviazal, že po dobu 24 mesiacov bude riadne a včas platiť cenu služieb a že sa nedopustí takeého konania, na základe ktorého by právnemu predchodcovi navrhovateľa vzniklo právo vypojiť mu SIM karty z prevádzky. Odporca neuhradil cenu za služby, v dôsledku čoho právny predchodca navrhovateľa dňa 14. 08. 2008 odpojil SIM karty z prevádzky, t.j. počas plynutia 24 mesiacov od platnosti a účinnosti dodatkov k zmluve (t.j. v čase od 18. 10. 2007 do 18. 10. 2009 a od 04. 03. 2008 do 04. 03. 2010). Týmto konaním vzniklo právnemu predchodcovi navrhovateľa právo nielen na zaplatenie ceny poskytnutých služieb v sume 49,06 eura, ale aj na zaplatenie zmluvných pokút v dôsledku porušenia zmluvných povinností v sume 2x 248,95 eura, ktorú však súd nepovažoval za primeranú hodnotu a významu zabezpečovanej povinnosti. Odporca nedodrжал dobu 24 mesiacov nepretržitého užívania. Právny predchodca navrhovateľa predal odporcovi mobilný telefón Nokia 3110 black za kúpnu cenu 1,- Sk, pričom jeho predajná cena bola 4.290,- Sk a mobilný telefón Samsung E250GB za kúpnu cenu 490,- Sk, pričom jeho predajná cena bola 3.990,- Sk. S prihliadnutím na ustanovenie § 545a Občianskeho zákonníka súd znížil dohodnuté zmluvné pokuty v prípade Dodatku 1 na sumu 142,37 eura a v prípade Dodatku 2 na sumu 116,18 eura. Takto vyčíslené zmluvné pokuty považoval za primeranú sankciu za nesplnenie dohodnutých záväzkov

odporcu a zároveň ekvivalentnom zvýhodnenia, ktoré navrhovateľ poskytol odporcovi predajom týchto zľavnených mobilných telefónov. Navrhovateľovi priznal i úrok z omeškania vo výške 9,50% ročne a odporcovi uložil povinnosť zaplatiť dlžnú sumu v mesačných splátkach po 20 eur. O náhrade trov konania rozhodol tak, že odporca, ktorý bol v konaní úspešnejší, si žiadne trovy neuplatnil, preto mu ich súd nepriznal. Náhradu trov konania priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu a to v sume 10,06 eura s poukazom na čiastočný úspech odporcu v konaní.

Rozsudok súdu prvého stupňa v časti náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi napadol navrhovateľ spochybňujúc účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky. Ďalej dôvodil tým, že vedľajší účastník tým, že žiada priznať trovy právneho zastúpenia, priznáva, že odporcovi neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním, ale poskytol odporcovi právnu pomoc ako advokát za služby, ktorého žiada vedľajší účastník priznať trovy právneho zastúpenia. Poukázal na hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľa do konania bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Je potom otázne, či je účelom vstupu do konaní ochrana spotrebiteľa, alebo zisk z prípadne priznaných trov konania. Poukázal tiež na skutočnosť, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého má vystupovať. Navrhuje rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmeniť tak, že vedľajšiemu účastníkovi konania na strane odporcu trovy konania neprizná a zaviaže vedľajšieho účastníka nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania.

Rozsudok súdu prvého stupňa napadol odvolaním i vedľajší účastník namietajúc, že pred pojednávaním dňa 04. 11. 2013 mu nebolo doručené vyjadrenie navrhovateľa, ktoré podstatným spôsobom dopĺňalo pôvodnú žalobu a vyjadrovalo sa k otázke oprávnenosti nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty. Týmto bola vedľajšiemu účastníkovi odňatá možnosť konať pred súdom. Vytýka súdu prvého stupňa, že napadnutý rozsudok nespomína argumentáciu vedľajšieho účastníka, preto je toto rozhodnutie nepreskúmateľné. Poukázal na rozhodnutia súdov Slovenskej republiky. Dodal, že neprijateľná zmluvná podmienka je s poukazom na § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná ako celok, a preto nie je možné moderovať, znížiť neplatne dojednanú zmluvnú pokutu na výšku pultovej ceny mobilného telefónu tak, ako to urobil prvostupňový súd. Žiada rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, že návrh navrhovateľa zamietne a prizná vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP), po preskúmaní napadnutého uznesenia, odvolania navrhovateľa a vedľajšieho účastníka podľa § 205 ods. 1, ods. 2 OSP, súc viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania podľa § 212 ods. 1, ods. 2 OSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a tiež po preskúmaní konania, ktoré predchádzalo vydaniu rozhodnutia, dospel k záveru, že je potrebné rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a konanie zastaviť.

Podľa § 103 OSP kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 veta prvá OSP ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Podľa § 159 ods. 3 OSP len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova. Prekážka právoplatne rozhodnutej veci (res iudicata), ktorá vylučuje, aby súd vec znova prejednal, je vyslovená v ustanovení § 159 ods. 3 OSP. Toto ustanovenie upravuje, že len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej teda bráni tomu, aby vec, o ktorej bolo právoplatne rozhodnuté, bola znovu prejednávaná. V zmysle tohto zákonného ustanovenia ide o rovnakú (tú istú) vec vtedy, ak ide v novom konaní o ten istý nárok alebo stav, o ktorom bolo už právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka toho istého predmetu konania a tých istých účastníkov. Totožnosť predmetu konania je daná vtedy, keď ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, na základe ktorých bol uplatnený, t.j. o nárok založený na rovnakom právnom dôvode a vyplývajúci z rovnakých skutkových okolností. Pre posúdenie, či je daná prekážka právoplatne rozhodnutej veci, nie je významné, ako bol skutok, ktorý bol predmetom konania, posúdený po právnej stránke. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, a keď bol skutok súdom posúdený po právnej stránke nesprávne alebo neúplne. Pokiaľ ide o totožnosť účastníkov, nie je samo osebe významné, ak majú tí istí účastníci v rôznych konaniach rozdielne procesné postavenie (napr. ak v jednom konaní majú postavenie žalobcov, v druhom žalovaných). Tých istých účastníkov sa

konanie týka aj vtedy, ak v neskoršom konaní vystupujú právni nástupcovia (z dôvodu singularnej alebo univerzálnej sukcesie) účastníkov, ktorí sú (boli) účastníkmi už skončeného konania. Pre určenie, že ide o prekážku veci rozhodnutej, musia byť zároveň splnené všetky podmienky.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom doručeným súdu prvého stupňa dňa 29. 02. 2012 domáha zaplata sumy 580,89 eura z titulu zmluvnej pokuty. Súd prvého stupňa na základe takto podaného návrhu a listinných dôkazov k nemu pripojených, dňa 29. 03. 2012 vydal platobný rozkaz, ktorým návrhu navrhovateľa v plnom rozsahu vyhovel. Proti tomuto platobnému rozkazu podal odporca odpor s odôvodnením, že nemá finančné prostriedky, mal príjem 140 eur a manželka je na invalidnom dôchodku, má dve deti a žiada splátkový kalendár. Následne súd prvého stupňa uznesením zo dňa 2. mája 2012 odpor odporcu proti platobnému rozkazu odmietol dôvodiac, že bol podaný bez odôvodnenia vo veci samej. Uznesenie bolo právnenému zástupcovi navrhovateľa doručené dňa 14. 05. 2012 a odporcovi dňa 16. 05. 2012. Súd prvého stupňa nepochopiteľne na tomto uznesení vyznačil právoplatnosť až dňom 19. 11. 2012, pričom podľa zásad vyznačovania právoplatnosti, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 31. 05. 2012. Tým, že došlo k právoplatnému odmietnutiu odporu podaného odporcom, ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 31. 05. 2012, platobný rozkaz, ktorý súd vydal dňa 29. 03. 2012 sa stal právoplatným. Následne ďalšie konanie v danej veci, ktoré súd prvého stupňa vykonal, bolo nezákonné z dôvodu prekážky rozhodnutej veci. Vzhľadom k tomu, že uznesenie o odmietnutí odporu nadobudlo právoplatnosť, stal sa právoplatným aj platobný rozkaz, a preto tvorí prekážku veci rozhodnutej (res iudicata) a súd ďalej konať nemohol a nemal a už vôbec nie vydať v danej veci rozsudok vo veci samej. Bezpredmetný potom zostáva i vstup vedľajšieho účastníka do konania, rozhodnutie súdu vo veci samej a aj podané odvolania navrhovateľa v časti náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi a odvolania vedľajšieho účastníka vo veci samej. Keďže ide o takú prekážku konania, ktorú nie je možné odstrániť, odvolací súd nemal inú možnosť, ako napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a konanie podľa § 104 ods. 1 OSP zastaviť.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP tak, že žiaden z účastníkov na náhradu trov konania nemá právo. V prípade zastavenia konania vo všeobecnosti platí, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, z ktorej zásady existujú dve výnimky, a to ak niektorý z účastníkov zaviniť, že sa konanie muselo zastaviť a ak pre správanie odporcu bol zo strany navrhovateľa návrh vzatý späť. Keďže v danom prípade o takýto prípad nejde (až odvolacím súdom bola zistená prekážka rozhodnutej veci), odvolací súd o náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov na náhradu trov konania nemá právo (§ 146 ods. 1 písm. c/ OSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.